

år. En betingelse for optagelsen har bl. a. været en 3-årig elevtid ved et større folkebibliotek. Denne uddannelsesordning har hidtil haft hjemmel i lov nr. 264 af 27. maj 1950 om folkebiblioteker § 8, hvorefter biblioteksdirektøren under biblioteksrådets medvirken skulle organisere den faglige bibliotekaruddannelse.

Med folkebibliotekernes meget stærke vækst siden den første bibliotekslovs vedtagelse i 1920 er kravet om en virkelig faglig uddannelse blevet stærkere og stærkere, og der har i de senere år været almindelig enighed om, at den hidtidige uddannelse måtte betegnes utilfredsstillende. Hertil kommer, at der fra de videnskabelige og faglige bibliotekers side har været stærke ønsker fremme om at få tilrettelagt en systematisk biblioteksfaglig uddannelse af bibliotekarer samt biblioteksassistenter ved disse biblioteker.

Efter en sådan udvidelse af biblioteksskolens område falder bestemmelser om skolens virksomhed ikke længere naturlig ind under rammerne af lov om folkebiblioteker, men man har fundet det mest hensigtsmæssigt at gennemføre en særlig lov om Danmarks Biblioteksskole, hvorved der er lagt vægt på det for skolen og hele uddannelsen gavnlige i, at biblioteksskolen bliver *en selvstændig institution* med en ledelse, der er direkte ansvarlig overfor undervisningsministeriet, på samme måde som tilfældet er for de øvrige højere læreanstalters vedkommende.

§ 1 har følgende ordlyd:

„Danmarks Biblioteksskole er statens læreanstalt for bibliotekarer ved folkebiblioteker og for bibliotekarer og biblioteksassistenter ved videnskabelige og faglige biblioteker.

Skolen meddeler de studerende den fornødne biblioteks-faglige uddannelse og skal desuden virke for fremme af teoretiske studier indenfor biblioteksvæsenets forskellige områder.

For sognebibliotekarer afholdes ved biblioteksskolens foranstaltning særlige korte kursus. Disse bibliotekarer kan også deltage i det første halvårskursus for elever.“

For bibliotekarer og biblioteksassistenter ved videnskabelige og faglige biblioteker har der hidtil ikke været tilrettelagt nogen almindelig biblioteksfaglig uddannelse, men de pågældende har været henvist til at skaffe sig den fornødne viden på dette område ved selvstudier og ved ældre kollegers velvillige bistand. Efterhånden som biblioteksvæsenet er vokset, og de ældre bibliotekarers tid er blevet stadig stærkere beslaglagt, ligesom de nyansatte hurtigst muligt har måttet specialisere sig indenfor det felt, hvor de efter deres kvalifikationer er bedst egnede, er det blevet umuligt at bibringe de nyansatte bibliotekarer og assistenter den nødvendige almenteoritiske uddan-